

[Indenrigsministeren]

gere spørgsmål, vil det være sådan efter den nye lov, at politiet skal kontakte Direktoratet for Udlændinge, inden udsendelsen finder sted, hvis der er medgået mere tid end det, vi kan kalde normaltiden, til at få en udsendelse effektueret, og når den henvendelse skal ske, er det naturligvis, fordi man dermed skal have bekræftet eller afkræftet, om der er sket en ny ubehagelig udvikling i det pågældende land. Hvis der er det, er det en ny situation, der er opstået, og så er det den, man skal forholde sig til. Ellers har man blot fået bekræftet, at der her ikke er noget at tage stilling til, og at man dermed kan gå videre med en udsendelse.

Derudover nævnte jeg også § 9, stk. 2, nr. 4, som jo er en mulighed for, hvis det viser sig, at der er uoverstigelige vanskeligheder med at få den pågældende sendt ud af landet, at give en opholdstilladelse af helt særlige grunde.

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil igen sige tak, især for den sidste del af ministerens besvarelse. Men jeg vil gøre opmærksom på, at det jo er sket, at Direktoratet for Udlændinge har bygget sine vurderinger på beskeder fra Udenrigsministeriet, som består i, at embedsmænd på et højt niveau har talt med andre embedsmænd på et højt niveau i den fjernere ende af verden, og at det ikke nødvendigvis har kunnet forklare, hvordan situationen var for de konkrete asylsøgere i Danmark. Jeg tænker her på det såkaldte idylnotat, som i en lang periode blev brugt som baggrund for at udvise asylansøgere.

Det, jeg gerne vil have ministeren til at gøre sig klart, er, at der sker en opstramning af sagsbehandlingstiden. Man bruger politiets arbejdsgang som argumentation, og man taber altså en vigtig del af retssikkerheden for de mennesker, som i forvejen har svært ved at forklare, hvad det er, de flygter fra, til danske myndigheder, som ikke har oplevet den slags situationer.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg er helt uenig med spørgeren på to punkter. Det ene er påstanden om, at det, der lægges til grund for en asylsagsbehandling, er højststående embedsmænds samtaler med andre højststående embedsmænd.

Det er da rigtigt, at Udenrigsministeriets vurderinger indgår, men med lige så stor vægt

indgår vurderinger fra Amnesty International, fra Dansk Flygtningehjælp, fra UNHCR, og hvad der ellers kan være af borgerretsorganisationer, der har ytret sig om forskellige forhold i de pågældende lande. Så den skildring af, at det alene er folk på de bonede gulve, der aldrig nogen sinde kommer i nærheden af de vilkår, der fremkalder flygtningesituationer, er ganske enkelt ikke rigtig.

Det andet, jeg vil anfægte, er, at vi her laver et indgreb i forhold til retssikkerheden for den enkelte asylansøger, og at det er hensynet til politiets arbejdsgang, der har været styrende for vores lovforslag. Det turde kaldes en misforståelse. Det er det menneskelige hensyn til den enkelte asylansøger, der har været udgangspunktet for det lovforslag, vi har til behandling, og som fuldstændig gennemsyrrer det. Og det er ud fra regeringens opfattelse af, at det er umenneskeligt, at en asylsag kan trække ud måned efter måned, år efter år, også selv om det ligger lysende klart, at vedkommende ikke er i nærheden af at få asyl i Danmark, fordi baggrunden simpelt hen ikke er til stede.

I den forbindelse vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde under behandlingen af et tidligere spørgsmål her, nemlig at hvis man vil lave en kortere asylsagsbehandling, må man også ville midlerne. Det er ikke rimeligt, som fru Pernille Frahm gør, at påstå, at man gerne vil have en kortere asylsagsbehandling, men altså ikke vil bruge de midler, der er mulige, inden for den fulde respekt af retssikkerheden.

Pernille Frahm (SF):

Når jeg mener, at ministeren bruger hensynet til politiets arbejdsgang som et argument i forbindelse med denne opstramning, er det, fordi ministeren i besvarelsen af spørgsmål 21 stillet i Retsudvalget til det forslag, vi taler om, skriver: Det anføres videre i bemærkningerne, at hensigten med forslaget er at give politiet mulighed for en hurtig og smidig tilrettelæggelse af tvangsmæssige udsendelser af ansøgere, hvis udrejsefrist er udløbet.

Det kan jeg kun læse som udtryk for, at hensynet til politiets arbejdsgang i hvert fald vejer tungt, kan vi så sige, i ministerens vurdering af, hvordan sagerne skal løses.

Til gengæld vil jeg takke for, at ministeren siger, at vurderinger fra Amnesty International vejer lige så tungt som vurderinger fra Inden-